

Sintaxi

2.6. Relacions a llarga distància

2.6.1. La concordança

Aquí il·lustrem certes dependències sintàctiques: les dependències que es donen entre un constituent i els elements que hi concorden, i entre elements negatius en una frase negativa. Els exemples (1)-(3) exemplifiquen la concordança en occità, en aquest cas entre el clíctic pronominal partitiu i el seu determinant (*prosas, una*). La resta d'exemples il·lustren la negació, també en occità. La gravació és de Gilles Couffignal, nascut a Tolosa.

- (1) Cal que te'n balhe.
cal que te'n doni
'Cal que te'n doni.'
- (2) Ne vòls una mai?
en vols una altra
'En vols una altra?'
- (3) Non, n'-ai pros-as.
no, en-tinc prou-fem pl
'No, en tinc prou.'

- (4) Me ne balhèt una, mas ne volguèri pas.
me en donar-pt una, però en voler-PASS neg
'Me'n va donar una, però no en vaig voler.'
- (5) Val mai ne tornar que no pas ne tirar.
val més en tornar que no neg en treure
'Més val tornar-ne que no pas treure'n.'
- (6) Per una feda gamada, caldriá pas que tot lo tropèl valguèsse mens.
per una ovella gamada, caldria neg que tot el ramat valgués menys
'Només faltaria que per una ovella que tingui gom, el ramat perdés valor.'
- (7) Es pas porque ela ne manja pas que nos ne cal privar.
és neg perquè ella no mengi neg que nosaltres en cal privar
'Perquè ella no mengi, no cal que ens en privem nosaltres.'